

BIJ *UITSTEK*

HEIJSTEK FAMILIEBLAD

EEN UITGAVE VAN DE HEIJSTEK FAMILIESTICHTING.

Jaargang 11, nummer 2, augustus 2011

Voorwoord

Eind 2010 informeerde Ad Heijstek het bestuur dat hij zijn bestuurszetel per 1 juli 2011 wil neerleggen, omdat hij onvoldoende tijd over heeft om zijn bestuurslidmaatschap uit te oefenen. Het bestuur respecteert dit besluit. Ad, nog hartelijk dank voor het werk dat je voor de Heijstek Familiestichting deed.

Helaas kregen we deze keer geen geboorteberichten toegezonden, de redactie vindt het altijd leuk om die op de achterpagina van Bij Uitstek te publiceren.

Jet van Holten vervolgt haar relaas van de scooterreis met Tjerk Visser door de Verenigde Staten. Het inklaren van de scooter is al een hele exercitie, als dat is gebeurd, dan kan de echte reis beginnen. Vlak voor Koninginnedag werden Henriëtta Heijstek en haar echtgenoot verrast met het Lidmaatschap van de Orde van Oranje-Nassau.

Onze penningmeester, Fred Heistek, is helemaal besmet met het genealogievirus, u leest daarover in zijn levensverhaal. En Piet Heistek vervolgt zijn verhaal over de Heijstekken in Kalamazoo en nu met name nu in Grand Rapids. Marjolein Heijstek is verhuisd en zij stuurde ons een foto van hun nieuwe bed.

Natuurlijk komt het programma van de familiedag op 1 oktober aan bod. We komen daar bijeen in de oude synagoge van Brielle. Fred stelde het programma samen en hij geeft u meer informatie in dit nummer. Als bijlage bij dit nummer vindt u het inschrijfformulier.

Ik wens u weer veel leesplezier.

Cees Heistek

Disclaimer

De redactie wijst erop dat zij niet aansprakelijk is voor de strekking of de inhoud van niet-redactionele bijdragen. Met de toezending van een manuscript draagt de auteur uitdrukkelijk de rechten over aan de redactie. Zo nodig kan door redigering de toegezonden bijdrage worden aangepast en ingekort, bij voorkeur in overleg met de redacteur. De redactie behoudt zich het recht voor om bijdragen zonder vermelding van redenen te wijzigen.

Inhoudsopgave

Voorwoord.....	2
Disclaimer.....	2
Inhoudsopgave	2
Colofon.....	2
Onze scooterreis door de Verenigde Staten in 1975 - deel 3	3
Henriëtta Janssen-Heijstek Lid in de Orde van Oranje-Nassau.....	6
Komt u ook op 1 oktober naar de tiende Heijstek Familiedag in Brielle? .	6
Mijn levensverhaal	7
Heystekken naar Kalamazoo (Grand Rapids) deel 3	9
De moord in Toeban	12
Een oproep	13
Een bijzonder bed.....	13
Heijstek Familiedag 2011: een ontdekkingsreis in Brielle	14
De Sint-Catharijnekkerk te Brielle.....	15
Groete uit Suid-Afrika	16
Overleden	16
Vraag.....	16

Colofon

ISSN: 1570-6966
KvK: 18064947

Onze scooterreis door de Verenigde Staten in 1975 - deel 3

Tjerk Visser en Jet van Holten maakten in 1975 een reis op scooters door de Verenigde Staten. Jet is een dochter van Johannes Albertus van Holten (nr. 1451) en Maria Henriëtte Heijstek (nr. 15266). Aangemoedigd door het artikel van Marinus Heijstek over zijn tocht op de motor door Afrika, durft Jet het aan om de belevenissen van haar reis met onze lezers te delen. Het is een omvangrijk verhaal geworden, dus dit komt in meer delen tot u. Hieronder vervolgt zij haar verslag.

Eén der mannen gaat mee naar de loods, controleert op contrabande (drugs). We kunnen rijden, denken we. Nee, papieren invullen, USD 6,- betalen. Is dit dan het laatste? U moet nog een havenpas hebben om het terrein af te kunnen. Is bij de haveningang te koop voor USD 7,-. Heel eind, mag niet per scooter. Eén der heren is zo vriendelijk Jet een lift te geven. Scooter geprobeerd, hij rijdt. Bij de uitgang van de loods is weer een loket. Personalia, handtekening. Tegen inlevering van de havenpas mogen we de haven uit. Wat een rompslomp. Van twaalf uur tot half vier bezig geweest om één scootertje uit te klaren.

Boven: De scooter is eindelijk ingeklaard. Onder: Harpers Ferry.

We willen via de kortste en minst drukke route de stad uit. De laatste beide douanekerels hebben ons uitvoerig ingelicht. Bij derde licht links, de toltunnel onder de haven door en dan zitten we op een *highway*, ondergaan een flinke onweersbui, schuilen voor een tweede onder een viaduct. Wanneer we weer willen rijden, weigert de motor. We wachten een half uur, weer starten vol bange hoop. Ja, hij doet het. Maar ons vertrouwen is al wat aan het tanen. Weg van de grote weg is ook hier ons devies, het is een verademing. Veel Nederlanders, ook onze familieleden, menen dat er in de Verenigde Staten alleen supersnelwegen bestaan, die je inderdaad niet altijd kunt vermijden. Maar er zijn ook kleine wegen. We stoppen bij *Harpers Ferry*, een in oude stijl bewaard gebleven stadje tussen de rivieren Potomac en Shenandoah.

We lopen er een uurtje rond, maar alles is al gesloten. De oevers zijn tot het water begroeid met bomen. Van een afstand lijkt het water bruinachtig groen, maar dat is de kleur van de bodem, het water zelf is helder. Strepen op de muur van een gebouw vertellen ons, dat de rivier herhaalde malen buiten de oevers is getreden: in een eeuw tijd zes maal een grote overstroming. Daarom lopen de spoorrails langs de rivier over enorme houten stellages. Ze worden niet meer gebruikt; verderop zijn van een spoorbrug alleen de peilers nog aanwezig. Na enkele uren langs rustige slingerweggetjes bereiken we Huize Willemsma, waar de kalkoen ons al wacht. Na het eten wordt er nog heel wat afgepraat.

Vroeg ontbijten, dan opladen. Voor we vertrekken moeten we nog even kennismaken met de oude buurvrouw beneden aan de weg. Eén der zoons belt haar op; aan het gesprek te horen spreekt hij met zijn meisje in plaats van met een dame van boven de 80. Termen als "Ben je gelukkig of ben je droevig?" en dergelijke wisselen elkaar af.

We worden uitgewuifd door de buurvrouw en vader en zoon Willemsma. Voor ons gevoel begint de Amerika-reis nu pas echt. Maar na amper 2 kilometer – stop

- Hein heeft er blijkbaar geen zin in. Wat nou? Op hangende pootjes terug naar de Willemsma's willen we niet. Wegenwacht is er niet. Dit is een land van "Doe het zelf". Dus carburateur eruit, blazen hier en zuigen daar, in elkaar zetten en tot mijn stomme verbazing heeft het geholpen. Het geeft me een enorme kick. De monteur en zijn vrouw stappen blij weer op. Door *Nineveh* en *Riverton*. Bij *Front Royal* komen we gratis in het Shenandoah National Park. Dit jaar gratis voor iedere buitenlander, USD 2,- verdiend. De prachtige weg hierdoor is de *Skyline Drive*. Maximum snelheid 55 km en verboden voor vrachtwagens.

Fantastische uitzichten over het *Allegheny*-gebergte, bergketen na bergketen verliest zich in een wazige blauwe verte. Langs de weg wilde azalea's, herten, aardvarkentjes, zwarte slangen. Ons geluk wordt weer wreed verstoord door wispelturige Hein, nog steeds niet geacclimatiseerd. Een jeep komt aanrijden met twee parkwachters. *You have troubles?* Via hun walkie-talkie wordt een monteur opgeroepen. Volgens hem ligt het aan een piepklein zeefje. Zeefje wordt weggesmeten. Ja, hij rijdt, maar meer ook niet. USD 20,-, maar we krijgen van de parkwachters nog 5 liter "gas" gratis. Om kwart over zes hebben we de 106 mijl van deze *trail* afgelegd en bereiken Waynesboro, waar we onze intrek nemen in het *Motor Court Motel* voor USD 12,50 samen. Het is onze kennismaking met een motel en het bevalt zo goed dat we ons de komende dagen hierbij maar zullen houden. Grote kamer, breed tweepersoonsbed, soms zelfs twee, bad en toilet, verwarming casu quo airconditioning. Ontbijt is er niet bij. We hebben zelf brood, boter, jam en zakjes ijs thee.

Acht uur rijden we weer en duiken direct het volgende National Park George Washington in over de Appalachische bergen. Weer een prachtige weg, de *Blue Ridge Parkway*, ongeveer 800 km lang, met net als gisteren overweldigende uitzichtpunten. We zijn er praktisch alleen met het natuurschoon, want de weg vermijdt

bebouwde kommen, loopt over en door de bergen, 2400 voet hoog met uitschieters tot 3400 voet (1100 meter). Na enkele uren verlaten we het park bij Ottercreek, want we willen ook de *American way of life* wel beleven. We eten wat en drinken er koffie bij in een *drugstore*, zitten op barkrukken aan een toonbank, die ook als zodanig gebruikt wordt, want het is gewoon een kleine winkel met benzinepomp. We passeren enkele dorpen en kruisen de *Parkway* bij *Mabry Mill* (oude watermolen).

Het is heuvelachtig en eenzaam. Meer schakelen dan normaal. Het deugt lang niet met Hein. We picknicken in een weiland vol wilde aardbeien. Het weer is wisselvallig. Een buitje, bewolkt, zon, een nieuwe bui. Bij de eerste druppels stoppen we, scooter op de *stander*, en dan valt het water bij bakken uit de lucht. We boffen: tegenover ons staat een huis op een heuveltje; we rennen erheen, negeren het bordje "Wait for the dog" en installeren ons op de veranda. Er is niemand thuis, ook de hond niet.

Na de bui rijden we nog een flink stuk door tot *Galax*. Voorbij een druk kruispunt geeft Hein het op. Er is ook veel van hem gevergd vandaag. Vlakbij is een super de luxe motel, zo hoeft het voor ons niet. Kom, laten we eerst maar wat eten. Bij een restaurantje eten we elk twee *pancakes* met *maple syrup*, Jet twee tomatensap, ik twee koffie. Niet duur. We vragen naar een voordelig motel. Dat is er een eindje buiten de stad, rechterkant. Bellen, ja er is plaats. Hein is zelfs bereid ons er langzaam naar toe te rijden. De hele nacht zware stortregens. Toe maar, als het morgen maar droog is. Dat is het, maar wel somber. De scooter start slecht, trekt nog slechter. Met bange voorgevoelens rijden we door. Dan gaat het beter, zelfs zo, dat ik durf te stoppen voor een dia. Dat moeten we bezuren.

Hein reageert nergens meer op. Gelukkig staan we hoog en kunnen vrijwielend naar beneden. Na de eerste bocht staat eenzaam een oude benzinepomp met winkeltje. De eigenaar noch zijn vrouw kan ons helpen, maar mevrouws vader heeft een garage, 15 km verder. Als we dat nu kunnen halen? Pa wordt gebeld dat een wonderlijke motorfiets met panne naar hem onderweg is. De heer des huizes belooft ons na te rijden, eventueel worden we per truck vervoerd. We hoeven eigenlijk alleen maar naar beneden en krijgen zo veel vaart, dat de motor een beetje geluid gaat geven en we rechte of oplopende stukken weg ook rijdende halen en na drie kwartier zijn we er.

Na veel sleutelen wordt het euvel ontdekt. Ze leggen me uit wat er loos is. Door een beschadiging aan de schroefdraad in het carburateurhuis gaat een buisje telkens lostrillen. Als u dat goed vastdraait, kunt u weer een paar dagen vooruit. De kosten? Geef maar een dollar. Voor bijna een uur werk! Bedankt!

Wat een lucht zeg, verschrikkelijk. Roetzwart, dreigend, het rommelt boven ons. We speuren naar een koffietent of zo, maar die is er niet in dit dorpje. We zitten net op tijd weer op een veranda, brutaal elk op een luie stoel in ons "*Old Kentucky Home*". Dan gaat de deur open,

daar is de heer des huizes, die ons vriendelijk groet en vraagt of we cola willen. Liever water. We eten hier onze lunch met goedvinden van de baas. Deze hevige korte regenbuien zijn toch te verkiezen boven een hele dag motregen. Binnen een uur rijden we weer. Tanken ergens en doen er onze boodschappen: bananen, jus, broodjes, kaas en limonadepoeder. De winkeleigenaar is in militaire dienst geweest in Duitsland en heeft zijn verlof vaak in Nederland doorgebracht. *Very nice girls*. De man is opgetogen en praat honderduit. We krijgen elk nog een blikje druivensap cadeau.

We rijden over een prachtige, hoog gelegen weg, met subliem uitzicht naar alle kanten. We krijgen veel belangstelling, automobilisten temperen hun vaart om ons beter te kunnen opnemen, duimen gaan omhoog, inwoners van dorpen en stadjes kijken ons verbaasd na. Weer een dag voorbij, weer 400 km verder. Weer een motel, *Pineville*. Aardig stadje, schone huizen en smerige verwaarloosde krotten. Veel wegverbetering, dus omlleidingen, verwarring, hoe worden we nu weer gestuurd? We rijden over een heel smal weggetje, nr. 700, beide zijden dichte bossen. Na ongeveer 10 km komen we bij een rivier. Geen brug, geen veer. Terug maar. Inkopen in een grote super langs de weg. De prijzen zijn er hoger dan in de kleine winkeltjes. Heuvels, bergen, op, neer. Hein doet het fantastisch. Onze dagelijkse portie stortregen ontvluchten we in "*Stearns*" met tomatensoep en cheeseburgers. Het beleg is mij te veel van het goeie.

Bij *Burkesville* zuidwaarts over *Peytonville Tennessee* in. *Celina*, veel en leuke motels. Jet oppert het idee hier te stoppen. Ach nee, het is nog maar vijf uur. Een half uur later hebben we er spijt van, we zitten op de veranda van een drive-in-restaurant *French fries* en *steaks* te eten, het regent verschrikkelijk. Tot zeven uur zitten we vast, dan klaart het op. We rijden nog een dik uur voor we een motel vinden in *Lafayette*. Heel leuk gebouw, mooi gesitueerd. Ik zou het zo willen overnemen. Een heel gesprek met de eigenaar en zijn Witruissische vrouw. We verbazen ons elke dag over het contrast tussen de motels en de ons inziens lage prijzen ervan. Ook nu weer een appartement met mooie vloerbedekking, luxueuze betimmering, ligbad, televisie en stapels baddoeken.

Jet van Holten

Henriëtta Janssen-Heijstek Lid in de Orde van Oranje-Nassau

Henriëtta Janssen-Heijstek is al vanaf 1958 onafgebroken als vrijwilliger actief. Haar verdiensten liggen vooral op het terrein van het kerkelijk leven, op sportief terrein en op het gebied van onderwijs, welzijn en zorg. In 1958 begon zij als leidster bij Jong Nederland en een aantal jaren later werd zij ook vrijwilliger bij de parochie Onze Lieve Vrouw van Lourdes. Na haar verhuizing naar Tilburg-Noord gaf zij dat parochiewerk een vervolg bij de parochie Heikant/Quirijnstok. In 1964 werd zij in de rol van secretaris van het bestuur en hoofdleidster, vrijwilliger bij de Gymnastiek- Trampoline en Wandelvereniging 'De Spartanen'. Ondanks haar leeftijd (72) is zij nog steeds actief als afgevaardigde in de Tilburgse Sportraad. Daarnaast was zij onder meer 10 jaar lang vrijwilliger en jurylid bij de Nederlandse Dansorganisatie (NDO) en sinds ongeveer een tiental jaren is zij vrijwilliger bij De Nationale Vereniging De Zonnebloem, afdeling Heikant/Quirijnstok.

Op 29 april 2011 zijn Henriëtta Janssen-Heijstek en haar echtgenoot geridderd als Lid in de Orde van Oranje Nassau. Henriëtta is tot op heden actief geweest in 15 verschillende organisaties die allen deze onderscheiding hebben gesteund. Ook de doelzak en pipeband Highlanders behoort tot één van deze organisaties. Henriëtta en (Ton en Bianca), HARTELIJK GEFELICITEERD met deze onderscheiding. Twee onderscheidingen voor een subliem koppel.

**Komt u ook op 1 oktober naar de tiende
Heijstek Familiedag in Brielle?**

**Meldt u snel aan met het formulier bij
deze Bij Uitstek.**

Mijn levensverhaal

De beginnende genealoog vindt het in beginsel leuk om bij het opbouwen van zijn kwartierstaat zo ver mogelijk in de geschiedenis terug te gaan. "Hoever ben jij al terug in de geschiedenis met het uitzoeken van je familie? Ik ben al tot 1430 gekomen." Is een veel voorkomende vraag die een aspirant genealoog aan een medeonderzoeker stelt waarbij hij niet zozeer in het antwoord is geïnteresseerd, maar die vraag eigenlijk alleen stelt om te kunnen vertellen hoe ver hij al is gekomen.

Nu is er niets op tegen om zo ver mogelijk in de geschiedenis terug te gaan. Ook dat heeft zo zijn bekoringen, en wie weet wat je in het hele verre verleden nog tegenkomt? Toch komt de aspirant onderzoeker uiteindelijk op het punt dat hij of zij zich gaat afvragen wie zijn, of haar voorouders eigenlijk zijn geweest? Waar hebben ze gewoond, was dat in een specifiek huis, waarnaartoe zijn ze verhuisd, wat was hun beroep, hebben ze een maatschappelijke functie vervuld, hebben ze bezittingen gehad? Wat waren hun relaties? Waren ze soldaat, of officier, waar hebben ze gediend? Bestaat er een familiewapen en wat is de betekenis daarvan?

Ook met het vinden van de antwoorden op dit soort van vragen houdt een genealoog zich bezig. Door zogenoemde huwelijksbijlagen te lezen wordt een genealoog snel wat wijzer over zijn voorouders. Een volgende stap is het raadplegen van notariële akten of het doen van onderzoek in (oud) rechterlijke archieven. Veel historische couranten staan nu ook op het internet

MIJN LEVENSVERRHAAL

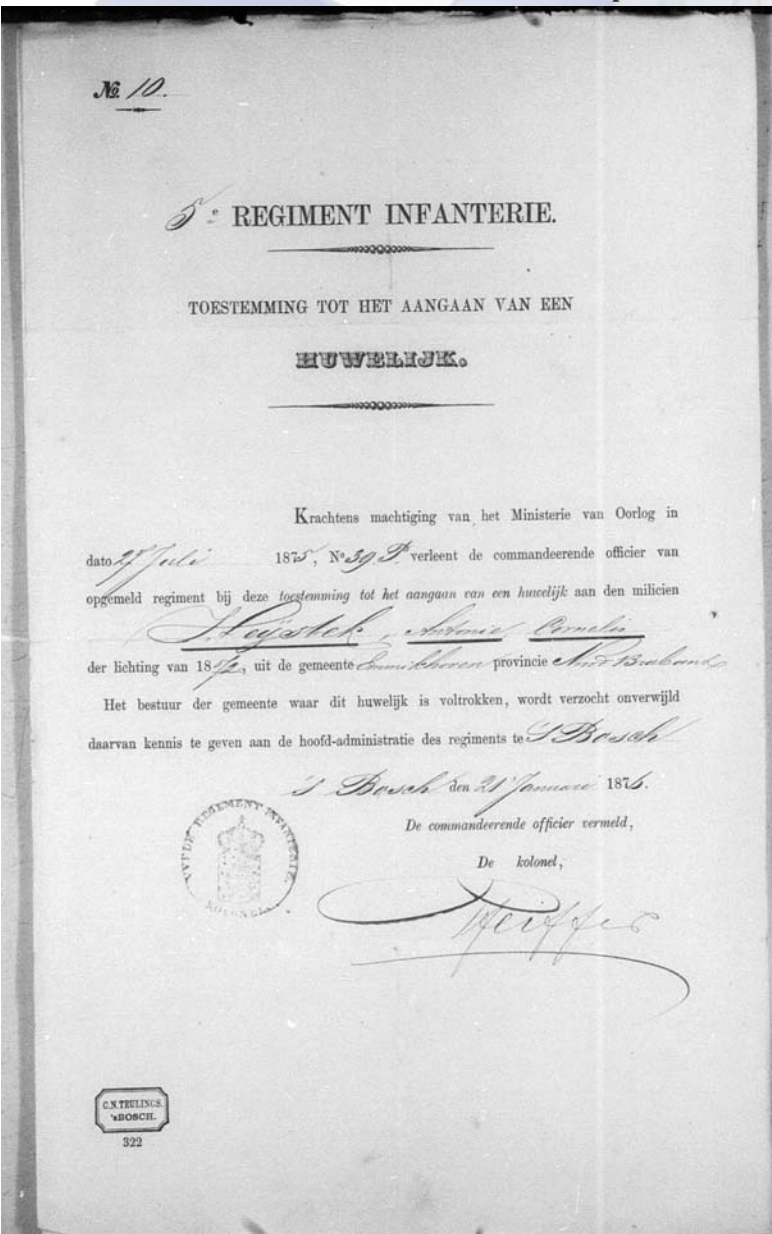
en vormen een dankbare bron en geven inzicht in het leven van onze voorouders.

Gelukkig zijn er tegenwoordig op het internet tal van archieven te raadplegen, of indexen daarvan te vinden. Een zeer belangrijke en betrouwbare bron zijn onze (groot)ouders, ooms en tantes voor zover ze nu nog leven. Aannemende dat zij nog onder ons zijn moeten we ze nu nog interviewen en een beschrijving van hun leven maken. Wat we nu vastleggen, hoeven we morgen niet meer uit te zoeken. Uit ervaring sprekend weet ik dat we dat makkelijk uitstellen tot het te laat is.

Dat deze onderzoeken veel tijd vergen moge duidelijk zijn. Toen onze voorouders leefden stonden zij er niet bij stil dat de generatie waartoe wij nu behoren over vrije tijd kan beschikken. Wij verkeren in het gunstige klimaat tijd vrij te kunnen maken voor hobby's, zoals voor het doen van genealogisch onderzoek in de meest ruime betekenis.

De behoefte inzicht te krijgen in het leven van onze voorouders zal niet afnemen. De jongeren onder ons die nu (nog) geen belangstelling tonen voor de geschiedenis van hun voorouders, zullen wellicht in de toekomst dezelfde vragen over ons stellen als wij over onze voorouders. Dat roept de vraag op of wij ze daarbij niet moeten helpen. Het antwoord luidt: "Mijn levensverhaal".

Onder: Antonie Cornelis Heijstek en Alida van der Stelt met hun gezin.

De meeste genealogen zijn vooral op zoek naar controleerbare gegevens, zogenaemde harde feiten. Er vanuit gaande het geheugen ons niet in de steek heeft gelaten, zijn we voor ons zelf de meest belangrijke bron om ons levensverhaal te schrijven, waarbij het gaat om de neerslag van persoonlijke herinneringen. Met als doel een mooi tijdsdocument te creëren waarmee de opsteller ervan de toekomstige genealoog een document in handen geeft waarmee hij of zij dichter bij de betreffende voorouder komt te staan.

Wij van de Heijstek Familiestichting geven de lezers van Bij Uitstek in overweging hun levensverhaal op te schrijven en het document dat zo ontstaat door te geven aan hun kinderen of andere belangstellenden. Natuurlijk willen wij graag een afschrift van dat levensverhaal ontvangen.

Vergeet niet om het levensverhaal te documenteren met illustraties; denk daarbij niet alleen aan een foto van uzelf, maar ook een van uw woning en de omgeving waar u woont. Maak bijvoorbeeld scans van (school) diploma's en andere belangrijke documenten waarmee u aantoont wie u geworden bent. Andere documenten kunnen zijn een verlofkaartje (die hadden we nog in onze tijd), een trouwkaart, het trouwboekje, geboortekaartjes van de kinderen en misschien hebben we er nog een van ons zelf.

Schrijft u het Levensverhaal over een van uw ouders, dan kunt u eventueel een foto van een grafzerk of urnenmuur maken en toevoegen, of een scan van de rouwbrief danwel van een bidprentje.

Begin door voor u zelf een vragenlijst op te stellen om vervolgens daarachter de antwoorden te schrijven. Om u op gang te helpen geven we bij deze enige voorbeelden van voor u zelf op te stellen vragen.

- Geboortedatum, geboorteplaats, tijdstip, ben ik thuis geboren, of in een ziekenhuis. Zijn er bijzonderheden te memoreren over de bevalling. Datum en plaats van aangifte van de geboorte.
- In welke stad ben ik geboren, waar heb ik gewoond, ben ik verhuisd? Bewoonde ik een huurwoning of

werd ik eigenaar van een eigen woning. Noteer de adressen.

- Mijn opleiding, op welke scholen heb ik gezeten, aan welke studies ben ik begonnen en welke heb ik afgerond?
- Wat kan ik schrijven over mijn partner(s). Ben ik getrouwd (geweest) heb ik een gezin gesticht? Noteer de namen en geboortedata van de kinderen.
- Heb ik in militaire dienst gezeten, welk wapen diende ik en op welke legerplaatsen, welke rang bereikte ik?
- Mijn maatschappelijke carrière. Welk beroep (of beroepen) oefende ik uit en in welke jaren was dat? Bij welke ondernemingen werkte ik? Of beschrijf het eigen bedrijf dat u oprichtte. Laat een bouwkundige (architect) zijn belangrijkste bouwwerken beschrijven.
- Heb ik gereisd (al dan niet zakelijk), welke landen bezocht ik?
- Welke publicaties heb ik op mij naam staan, of wat heb ik als kunstenaar gecreëerd?
- Vrijtijdsbesteding, wat zijn mijn hobby's, aan welke sporten heb ik gedaan, in welke competitie speelde ik, bij welke vereniging(en)?
- Naar welke muziek luister ik graag, welke (soort) boeken lees ik?
- Religie, ben ik gedoopt, ben ik een belijdend lid van een kerk?
- Welk vrijwilligerswerk doe ik, of heb ik gedaan?
- Hoe kijk ik terug op mijn leven? Hoe beleefde ik mijn jonge jaren (tot en met lagere schoolleeftijd), mijn jaren tijdens de middelbare schoolleeftijd, eventueel mijn jaren als student, de jaren van mijn huwelijk totdat de kinderen uitvliegen, mijn jaren daarna.

Het zijn slechts voorbeeldvragen, die voor een ieder anders ingevuld kunnen worden. Het deel van het schrijven van een levensverhaal is niet meer of minder dan het genereren van een betrouwbaar document, het creëren van een mooi tijdsdocument, waarin komende generaties kunnen lezen over de tijd waarin u leefde.

Niemand mag gaan zonder verhaal!

Fred Heistek

Heystekken naar Kalamazoo (Grand Rapids) deel 3

Via internet kwam ik achter een paar foto's van het historische Heystek Building in het centrum van Grand Rapids in Kalamazoo. Ik benaderde de familie heystek in Kalamazoo en vroeg of dit gebouw bekend was. Maar helaas was hiervan in Kalamazoo tot nu toe niets van bekend.

Bij de gevonden foto's vond ik in de begeleidende tekst het volgende:

Het coliseum-building gelegen op het zuiden van Koophandel Avenue Fultonstreet werd gebouwd in 1910 door Henry J. Heystek. Het werd gebruikt als een lokale conventie- en entertainmentfaciliteit. In 1917 werd in dit gebouw, door Theodore Roosevelt en Charles Evans Huges campagne voor het presidentschap gehouden.

Het gebouw staat er nog steeds, hoewel het wordt nu gebruikt voor commerciële doeleinden. Oppervlakte 30.000 vierkante meter, maximale capaciteit 3.500.

Het historische Heystek Building, de Verenigde Weg van West-Michigan hoofdkantoor is omgebouwd tot 28.000 vierkante meter open kantoorruimte met een extra tweede mezzanine niveau, tussenvloer in een distributiecentrum, dat ongeveer 4.000 vierkante meter ruimte toevoegt. Dit gebouw, gelegen in het centrum van het historische Heartside district in het centrum van Grand Rapids, heeft positief bijgedragen aan de wedergeboorte van dit cultureel belangrijk deel van de stad.

Lions

Artiest Onbekend, 1910, terra cotta .

Gelegen op de Heystek Building op 106-14 Koophandel Avenue SW. Dit Coliseum was geopend als een schaatsbaan in 1910, maar was ook gebouwd om elkaar te ontmoeten, dansen en voor tentoonstellingen. De entree is een ringvormig gebeeldhouwde boog, versierd met guirlandes en een leeuwenkop aan elke kant, dit doet denken aan de oude Romeinse sportaccommodaties en voegt karakter aan dit gebouw.

Al zoekende werd al gauw duidelijk dat het om Hendrik Johan Heijstek (Henry J. Heystek, 15967 in ons bestand op Internet) geboren op 6 december 1861 in Heinkenszand ging. De vader van Hendrik Johan was Pieter Johannes Heijstek beroep schilder en vertrok naar de Verenigde Staten.

Emigrant in 1872 uit Heinkenszand Zeeland

Pieter Johannes Heijstek

Leeftijd: 46

Beroep: schilder (house painter)

Kerkgenootschap: Nederlands-Hervormd

Jaar vertrek: 1872

Plaats van vertrek: Heinkenszand

Vertrekt met zijn vrouw

Aantal kinderen: 3

Reden van vertrek: Zucht naar bestaansverbetering

Bestemming: Verenigde Staten van Noord-Amerika

Bron: Staten van landverhuizingen (archief Provinciaal Bestuur Zeeland)

In: Genealogische Afschriften 810/3, pagina 148

Grand Rapids is een stad in de Amerikaanse staat Michigan. Het is de hoofdstad van Kent County en ligt op 40 kilometer van het Michiganmeer en 240 kilometer ten westen van Detroit. De stad heeft 197.800 inwoners (2000), de regio Muskegon-Holland-Grand Rapids telt ongeveer 1 miljoen inwoners.

Grand Rapids ligt aan de rivier de Grand, die hier kleine stroomversnellingen (*rapids*) heeft. De stad is in 1826 gesticht door de Fransman Louis Campau. Grand Rapids heeft veel meubelindustrie en staat bekend als de meubelhoofdstad van de Verenigde Staten. De stad heeft een groot aantal inwoners met Nederlandse voorouders (Nederlandse Amerikanen).

Bron: *Grand Rapids in vintage postkaarten, 1890-1940*
Door Thomas R. Dilley.

Het ziet er naar uit dat Pieter Johannes Heijstek een schilders- en behangzaak is begonnen met Canfield. Of zijn zoon Henry J. Heystek (Hendrik Johan Heijstek) ook in de zaak is gekomen, is ons tot nu toe niet bekend. Blijkbaar was er genoeg geld verdiend om het Heystek Building te bouwen.

Pieter Johannes Heijstek

Pieter Johannes Heijstek (I5105) is geboren op 15 mei 1825 in Middelburg in wijk N, nummer 52, zoon van Johanna Heijstek en de vader is onbekend. (Akte 223, aktedatum 16 mei 1825). Pieter:

(1) trouwde, 26 jaar oud, op 16 oktober 1851 in Heinkenszand met Jacoba Willemina Polderman, ongeveer 21 jaar oud. Jacoba is geboren omstreeks 1830 in Heinkenszand, dochter van Izaak Polderman en Johanna Anthonetta Baars en is overleden op 22 januari 1854 in Heinkenszand, ongeveer 24 jaar oud.

(2) trouwde, 35 jaar oud, op 09 augustus 1860 in Heinkenszand met Elisabeth Hendrika Sluijters, ongeveer 33 jaar oud. Elisabeth is geboren omstreeks 1827 in Bergen op Zoom, dochter van Hendrik Sluijters en Elizabeth Hendrika Augustijn.

Kinderen van Pieter en Jacoba:

1. Johanna Heijstek, geboren op 17 oktober 1851 in Heinkenszand.
2. Anthonetta Johanna Heijstek, geboren op 21 januari 1853 in Heinkenszand. Anthonetta is overleden op 26 oktober 1928 in Amsterdam, 75 jaar oud.

Anthonetta: (1) trouwde, 25 jaar oud, op 18 maart 1878 in Zierikzee met Willem Alexander Etienne van der Pluijm, 39 jaar oud. Willem is geboren op 6 mei 1838 in Middelburg, zoon van Adrianus van der Pluijm en Adriana Goossens. Willem is overleden op 2 maart 1884 in Zierikzee, 45 jaar oud. (2) trouwde, 32 jaar oud, op 25 september 1885 in Zierikzee met Frederik Willem Loewer, 42 jaar oud. Frederik is geboren op 18 juli 1843 in Zierikzee, zoon van Paulus Johannes Loewer en Klara Ochtman. Frederik is overleden op 30 mei 1930 in Zierikzee, 86 jaar oud.

Kinderen van Pieter en Elisabeth:

1. Hendrik Johan Heijstek, geboren op 6 december 1861 in Heinkenszand.
2. Frans Hendrik Reen Heijstek, geboren op 10 mei 1864 in Heinkenszand en is overleden op 28 augustus 1868 in Heinkenszand, 4 jaar oud.
3. Pieter Johannes Heijstek, geboren op 30 januari 1867 in Heinkenszand.
4. Maria Elisabeth Heijstek, geboren op 21 juni 1869 in Heinkenszand en is overleden op 21 november 1869 in Heinkenszand, 5 maanden oud.

Samengesteld door Piet Heistek

De moord in Toeban

Dat er op het internet veel te halen valt, mag als algemeen bekend worden beschouwd. Voor genealogische onderzoekers is het een dankbare bron waaraan dagelijks nieuwe informatie wordt toegevoegd. Reeds enige jaren worden er dagbladen gescand om ze vervolgens op het wereld wijde web te publiceren. Tijdens een van onze verkenningen in het digitale archief van "Het nieuws van den dag voor Nederlandsch-Indië" stuiten we in de courant van 8 januari 1915 op een tragische berichtgeving met Maarten Jacob Heystek in een ongewenste hoofdrol. Het drama speelde zich af in Toeban (tegenwoordig geschreven als Tuban) een plaats in het noorden van Oost-Java aan de Javazee. In de toenmalige schrijfwijze herhalen wij deze publicatie.

Nº. 6

Vrijdag 8 Januari 1915.

20^e Jaargang.

HET NIEUWS VAN DEN DAG

Hoofdredacteur: K. WYBRANDS.
Redacteur: G. WYBRANDS.
Telefoonnummer stad 168.
K. XBON SURUH No. 86. Tel. 818.

VOOR NEDERLANDSCH-INDIË.

REDACTIE: Telefoon No. 168.
ADMINISTRATIE: " " 132.
Telegram-adres: „DAGNIEUWS“.

VERSCHILNT DAGELIJKS, Zon- en Feestdagen uitgezonderd.

Abonnementsprijs, bij vooruitbetaling f 5.— per 3 maanden.

Men abonneert zich voor volle kwartalen.

Bureau: KALI BESAR (Westzijde), BATAVIA.

Ditgevers: DE N. V. MAATSCHAPPIJ TOT EXPLOITATIE VAN DAGBLADEN enz.

Prijs der advertentien: per enkele plaatsing 25 Cent, per 5 woorden of gedeelte daarvan, minimum f1.—. Grootte letters naar plaatsruimte tegen f 0.15 per regel en per kolom gewonen druk. Bij abonnement aanzienlijk rabat. Plaatsing van advertentien in alle bladen zonder eenige prijsverhooging.

Uit de Indische Bladen.

Moord te Toeban.

Op 25 December jl., den eersten Kerstdag, heeft zich te Toeban, het afgelegen oord ver van spoor en tram, een treurig ongeval voorgedaan, waarvan slechts kort door ons werd melding gemaakt.

De heer M. J. Heystek, oud-superintendent der Javasche Bosch Exploitatie Mij., die zich te Toeban nog niet lang geleden metterwoon gevestigd had, is het slachtoffer geworden van een op zichzelf onbetekenend voorval.

Na den geheelen morgen in de soos te hebben doorgebracht, waar hij nog vroolijk danste en braaf pret maakte met andere Toebanners, kwam hij tegen de rijsttafel thuis en zou zich daarna ter ruste begeven, toen zijn echtgenoot hem vertelde, dat de baboe al haar kleeren, welke zij van het gezin in bruikleen had ontvangen, naar de kampong had gezonden, zekerlijk met het doel dan vandaag of morgen voor goed weg te blijven.

De heer Heystek zond daarop den jongen naar de kampong om de kleeren van de baboe terug te halen. De jongen kwam echter onverrichterzake terug met de boodschap dat Rais, de man van de baboe, de zoon van den kleermaker Prawiro, bij wien hij tevens als knecht meewerkte, geweigerd had de goederen af te geven.

De heer Heystek toog er toen zelf op uit en als gewoonlijk met een wandelstok in de hand wandelde hij naar de kampong.

Wat hier toen is voorgevallen weten alleen de vijf mannen in het kleermakers-atelier, waar het lijk van den heer Heystek gevonden werd, liggende op den grond, naast een gebroken stoel, met een gapende wond aan een der slapen en een blauw-geslagen oog.

Vermoed wordt, dat Rais met vader en trawanten den heer Heystek in huis overvallen heeft en met een kleermakers-schaar heeft afgemaakt. Schaar en een ronde liniaal, waaraan bloedvlekken, zijn in beslag genomen, terwijl de vijf mannen onmiddellijk daarop in het gevang werden gezet.

Het drama moet in enkele oogenblikken zijn afgespeeld, wordt aan de *Loc.* gemeld, en veroorzaakte een heele consternatie in de kampong en in enkele minuten verspreidde de treurmare zich in het plaatsje waar de Europeanen natuurlijk zeer onder den indruk geraakten.

De dokter heeft, om het *visum repertum* op te maken, den schedel van den ongelukkige gelicht en den ass-resident de wond getoond: door den slaap dwars door de hersens, zoodat de dood onmiddellijk moet zijn ingetreden. De liniaal moet gebruikt zijn om den heer Heystek neer te slaan; hij moet daarop langs den stoel, waarvan een poot gebroken was, zijn neergevallen, waarop de doodelijke wonde toegebracht werd.

Maarten Jacob Heijstek (15337) werd op 28 februari 1872 in Rotterdam geboren, hij was de zoon van de kapitein der koopvaardij **Antonie Heijstek** (16525) die op 8 april 1840 in Rotterdam werd geboren en van **Maartje Lijdia Spaanderman** (11344) die in 1938 te Gouda geboren en reeds op 38-jarige leeftijd in Batavia kwam te overlijden.

Maarten Jacob was de oudste van drie kinderen uit het eerste huwelijk van zijn vader. Na het overlijden van Maartje Lijdia huwde Antonie Heijstek op 2 november 1879 in Batavia met **Jacoba Maria Spaanderman**, wellicht een zuster van zijn eerste echtgenote. Uit dat huwelijk werd één kind geboren, een halfbroer van Maarten Jacob.

Maarten Jacob huwde een voor ons onbekende vrouw van Chinese afkomst, samen werden zij de ouders van Jacoba Maria (geboren 22 maart 1885 te Semarang) en van **Antonie** (geboren 28 april 1897 te Semarang). Uit een tweede huwelijk van Maarten Jacob met ene **Soekarih** werden nog vier kinderen geboren. **Louisa** (waarvan ons geen nadere informatie bekend is, **Louis** (geboren 20 juni 1903 te Ngawen Ombo (Blora), **Ellen** (geboren 11 april 1913 te Bantjar en **Pieter** (geboren 2 juli 1914 te Toeban).

Van zoon Antonie Heijstek is bekend dat hij in de jaren

veertig op een onnatuurlijke wijze het leven heeft gelaten, hij werd onthoofd door de Japanners tijdens de bezetting van Nederlands-Indië. Wilt u zelf ook eens lezen wat er in het verleden zoal is gepubliceerd, surf dan eens naar <http://kranten-historisch.startpagina.nl/>. Als u vervolgens op een van de kranten zoekt naar onze familienaam komt u gegarandeerd een of meer advertenties, familieberichten of artikelen tegen met daarin de naam van een van uw voorouders, of andere familieleden.

Zo vonden wij in het Leidse Dagblad van 15 april 1874 een publicatie dat aan B. Heystek, gewoon hoofdonderwijzer te Wijk, een pensioen was toegekend van 400 gulden.

De Leeuwarder Courant van 11 december 1883 had een bericht ontvangen van de hoofdcommissaris van politie uit Amsterdam en waarschuwde voor ene Heistek de links en rechts bestellingen plaatste doch structureel "vergat" deze te betalen.

In de Schiedamsche Courant van 10 juli 1876 maakt wafelbakker P. Heijstek in een annonce aan zijn "geeerde Begunstigers" bekend dat hij in dat jaar tijdens de kermis door omstandigheden niet geplaatst is op de Koemarkt, maar wel zal bakken vanaf zijn schuit liggende aan de brug bij de Koemarkt.

Een oproep

In veel kranten komt u familieberichten tegen met informatie over onze voorouders. Vergelijk deze informatie met het familiebestand zoals gepubliceerd op www.heijstekfamilie.nl. Treft u nieuwe of afwijkende informatie aan, wees dan zo vriendelijk dat te melden bij ons secretariaat. U kunt ook mailen naar info@heijstekfamilie.nl.

Een bijzonder bed

Marjolein Heijstek verhuisde met haar man van Sliedrecht naar Bleskensgraaf en zoals ieder weet: verhuizen kost bedstro. Zij lieten een nieuw bed maken en op het kopschot daarvan lieten zij het familiewapen verwerken. Een leuk initiatief dat anderen op een idee kan brengen.

Heeft u ook zaken die herkenbaar tot onze familie behoren? Laat het ons weten en stuur er een foto van aan de redactie.

Heijstek Familiedag 2011: een ontdekkingsreis in Brielle

Brielle is in de twintigste eeuw buiten zijn oude krijgskundige grenzen getreden. Verschillende nieuwbouwwijken schurken tegen de oude vestingstad aan. Gelukkig is de stad nauwelijks aangetast en door tal van restauraties alleen maar mooier geworden. De vestingwerken vormen in feite het meest omvangrijke Brielse monument. De stille groene omwalling is een florarijck wandelpark. In de beschutting erachter liggen 420 monumenten, gereed om ontdekt te worden. Middelpunt van deze aangename ontdekkingsreis is de Sint Catharijnekerk: een laatgotisch gebouw dat de stad en de landen van Voorne domineert. De kerk uit 1417 is imposant, maar had nog veel indrukwekkender moeten worden.

Oudste plein van Brielle, op de achtergrond Sint-Catharijnekerk.

Op het oudste plein van de stad proeft men bij de stadspomp uit 1590 de sfeer van toen. Genieten van een aangename stilte doet men bij het Asyl voor Oude en Gebrekkige Zeelieden. Aan het Maarland met vele monumentale panden kan men getuige zijn van de bedrijvigheid van de haven. Van de stadspoort die de watergeuzen met hun scheepsmast inbeukten zijn helaas enkele schamele resten over. De overige vestingwerken zijn nog helemaal intact en maken veel Brielse historie tastbaar. Bastions, ravelijnen, 'beren' met 'monniken', twee poorten, het Kruithuis en een brede gracht vormen de unieke vesting. In de gevels van veel huizen zijn, soms zeer oude, gevelstenen op te merken.

Brielle anno 2011.

Heijstek Familiedag

In deze zo kenmerkende Hollandse stad wordt dit jaar op zaterdag 1 oktober, de Heijstek Familiedag gehouden. In De Sjoel (Turfkade 16, 3231 AR Brielle) een voormalig synagogegebouw gelegen aan een binnenhaven in Brielle, komen we bijeen voor een gezamenlijke lunch en zal een spreker een inleiding verzorgen waarin de Heijstekfamilie centraal zal staan en is er voldoende tijd om een wandeling te maken door het historische hart van Brielle.

Vervoer per auto

Brielle is met de auto eenvoudig te bereiken. Met uitzondering van twee blauwe zones is het parkeren gratis. De Sjoel ligt aan één van deze zones. Geadviseerd wordt te parkeren op de ruime parkeerplaats aan de Theolaverweg bij de Jumbo supermarkt. Vandaar loopt u in een paar minuten naar de Turfkade.

Openbaar vervoer

Ook met het openbaar vervoer komt u vlot aan in Brielle. De meest voor de hand liggende verbinding is met de trein naar Rotterdam te reizen en vandaar met metrolijn D naar Spijkenisse Centrum. Daar stapt u over op Connexxion-buslijn 103b. Uitstappen Brielle centrum.

Reistijd metro 30 minuten

Reistijd bus 20 minuten

Alternatief is met de trein naar Schiedam te gaan en vandaar met metrolijn C naar Spijkenisse Centrum (Reistijd 19 min). Let op: in Rotterdam en omstreken kunt u uitsluitend reizen met een OV-chipkaart.

Programma

- 12:00 - 13:30 Ontvangst met koffie, thee en lunch.
- 13:30 - 14:00 Inleiding over Heijstekken op Voorne-Putten
- 14:00 - 15:30 Wandeling door Brielle met een bezoek aan de Sint Catharijne kerk (sportievelingen kunnen de toren beklimmen).
- 15:30 - 16:00 Nader in te vullen.
- 16:00 - 17:00 Afsluiting en vertrek

Een wandeling door de intieme stad zal speciaal voor u worden uitgeschreven. Afdrukken daarvan liggen op 1 oktober gereed. Aan de hand van deze beschrijving kunt u de wandeling zelfstandig maken of met ons in een groep meelopen. Onderweg wijzen wij u graag op bijzondere gebouwen, gevelstenen, enzovoorts. Het wordt een ontdekkingsreis die u voert langs een staalkaart van bouwstijlen. Een bezoek aan de Sint-Catharijnekerk is in de wandeling opgenomen. Liefhebbers kunnen de 60 meter hoge toren beklimmen.

Voor deze bijeenkomst kunt u zich aanmelden. De kosten bedragen EUR 18,50 per persoon vanaf 16 jaar en ouder. Voor kinderen vanaf de leeftijd van 6 jaar tot en met 15 jaar bedragen de kosten EUR 10,00 per persoon. Aanmelden doet u door het bijgaande formulier ingevuld op te sturen naar de Heijstek Familiestichting en

door het verschuldigde bedrag over te maken op onze bankrekening.

Ter voorkoming van misverstanden merken wij reeds nu op dat alle consumpties voor rekening van de gebruiker komen. Dit met uitzondering van de koffie, of thee bij ontvangst en die geserveerd wordt tijdens de lunch,

Gelet op het programma maken wij u er opmerkzaam op dat de middag zich minder leent voor kinderen jonger dan 6 jaar.

Het bestuur van de Familiestichting is er bijzonder mee ingenomen dat Willem Heijstek van de Baguetterie uit Den Haag (www.baguetterie.nl) opnieuw bereid is voor de Heijstek Familiedag de catering te verzorgen.

Fred Heistek

De Sint-Catharijnekerk te Brielle

De geschiedenis neemt een aanvang in de 13e eeuw, de eerste vermelding dateert uit 1280. De kerk, ook wel Brielse Dom genoemd, dankt haar naam aan de martelares Catharina, haar beeltenis is te zien op de sluitsteen van het gewelf naast het koor.

De kerk bestond al in 1280. In 1417 werd begonnen met de bouw van de eerste toren, die in 1456 instortte, waarschijnlijk door een zware brand. De herbouw van het schip en de toren is tot stand gekomen tussen 1462 en 1482. De toren werd in plaats van 110 meter maar 57 meter hoog. De huidige afmetingen van de kerk zijn 50 meter bij 39 meter.

Boven de hoofdingang in de oostelijke muur hangt het gildebord van de timmerlieden dat uit 1683 dateert. Midden tegen de oostelijke muur staat het orgel, dat in 1854 werd gebouwd door W.H. Kam uit Rotterdam. Achter het orgel hangt het Tien Gebodenbord uit 1676. In het liturgisch centrum valt de monumentale preekstoel op uit 1778 en een geschenk van Alida van Bueren. De avondmaalstafel is in 1961 geschonken door de Merulastichting. Eveneens uit 1961 stamt de grote kroonluchter in het midden, een geschenk van de Brielse burgerij. De beide andere kroonluchters dateren uit de 17e eeuw. In één van de zijkapellen ligt de oudste grafsteen, die van Matthijs Witte, overleden in 1482 en tijdens zijn leven burgemeester van Brielle. In de zuidelijke en noordelijke zijbeuk bevinden zich in totaal 355 grafzerken. Op de grafzerken zijn familiewapens en delen teksten gebeiteld. Sommige families vonden dit jammer en draaiden de gladde kant naar boven. Eén van de stenen draagt de naam Hans Onversaeght, de enige geus die op 1 april 1572 om het leven kwam. Het enige gebrandschilderde raam in de zuidelijke zijbeuk toont de beeltenissen van Willem van Oranje en zijn derde vrouw Charlotte de Bourbon. Dit raam van de Oranjes werd in 1922 geschonken door de Brielse Centenvereniging "De Macht van het Kleine". Tegenover het raam van de Oranjes hangt het gildebord van de kleermakers. Iets verderop laat het Coppelstockraam afbeeldingen zien van de gebeurtenissen die op 1 april

1572 plaatsvonden. Links van de toren is in de buitenmuur een bronzen gedenkplaat aangebracht. Koningin Wilhelmina onthulde deze plaat ter gelegenheid van de herdenking van 300 jaar onafhankelijkheid. Dit gebeurde op 1 april 1922.

Op de gewelven in de zijbeuken bevinden zich zeer fijn uitgevoerde schilderijen in tere kleuren, ze vertonen het motief van de Schotse zeedistel. Ze werden later, door een dikke pleisterlaag bedekt, bij toeval ontdekt tijdens de restauratie van 1950-1961. In 1557 werd Angelus Merula tot de brandstapel veroordeeld. Hij stierf in gebed vlak voor de terechtstelling. In zijn testament schonk hij zijn hele vermogen aan de stad. Met behulp van dit geld zou een weeshuis moeten worden gesticht "Het Merulahuis". Het raam van Rochus Meeuwiszoon werd in 1911 aan de kerk geschonken door leerlingen van middelbare scholen.

De toren zelf is eigendom van de gemeente Brielle, vermoedelijk een gevolg van een besluit van Napoleon om alle kerktorens te vorderen en over te dragen aan de gemeentebesturen. De torentrap telt 318 treden met nog twee treden als toegang tot de opgang. De toren bestaat uit vier verdiepingen, de tweede verdieping was de uurwerkzolder en de derde de klokkenzolder. Hier hangen drie grote klokken, waarvan de grootste 4750 kg weegt en in 1482 gegoten werd. Op de vierde verdieping bevindt zich de klokkenstoel en het carillon dat uit 47 klokken bestaat. Voor de ingang van de kerk is in het plaveisel een cirkel uitgevoerd in witte steentjes. Er staat in te lezen: "Komt al tot Gods Huys in", met de datum 11 november 1688. De laatste restauratie van de Sint-Catharijnekerk vond plaats van 28 september 1987 tot 17 februari 1989.

Fred Heistek

Groete uit Suid-Afrika

Ansa Lerm stelt ons geregeld op de hoogte van het reilen en zeilen van de Heystekken in Zuid-Afrika. Onlangs schreef zij ons:

Dit is 3 grade vanoggend en word net 18 grade vandag in Pretoria. Ons se dit is vrek koud!! My niggie Susan Botha Heystek kuier daar by Laura Heijstek vir die vakansie. Ek is sommer jaloers as ek die mooi fotos sien van die windmeul. Ek sal nou meer gereeld vir julle van ons inligting stuur. My pa Pieter Heystek was 81 jaar oud op 17 Junie 2011. Ek stuur vir jou fotos daarvan. Die fotos is die kleinkinders by hul oupa en dan die skoonkinders en die eie kinders. Die eie kinders is Jan Heystek, Ansa Lerm en Pieter Heystek. Skoonkinders: Danie Lerm en Sonja Heystek. Kleinkinders: Marius Lerm, Jaco Lerm, Melanie Lerm en Ulrich Heystek.

Overleden

Op 7 juni 2011: Bep Heystek–Dekker in Vlissingen (geb. 26 augustus 1918), weduwe van Adri Heystek
Op 1 augustus 2011: Hendrika Heijstek in Almkerk (geb. 22 september 1914), weduwe van H.A. van de Werken

Vraag

Teun Heijstek uit Leeuwarden heeft voor zijn publicatie de volgende vraag:

Gezocht nabestaanden van Antonie Heystek geboren ter Semarang op 28 april 1897, overleden op 3 juli 1943 nabij Jember, Java, hij was Landwacht Sergeant KNIL.

